

2. तङ् 1. P. (कृच्छ्रजीवने क. दौष्ट्ये ऋ.; scribitur तङ्, gr. 110^a.) in miseriâ vivere; v. आतङ्.

तङ् 1. P. (स्खलने क. कम्पे गते ऋ.; scribitur तङ्, gr. 110^a.) vacillare, ire. (V. टिक् et cf. hib. tagaidh «come ye on, advance», tigm «I come, go, consent».)

1. तञ् 1. P. (गतौ क. इतौ ऋ.) ire.

2. तञ् 7. P. तनचिम (सङ्कुचि) curvare, inflectere; v. sq.

तञ् 7. P. तनडिम (सङ्कोचे) id.

1. तट् 1. P. (उच्छ्रये क. उच्छ्रये ऋ.) surgere; extollere, sublevare. (Fortasse lith. tēsiu levo, erigo, mutato t in s.)

2. तट् 10. P. ताटयामि (आहतौ) percutere, ferire; cf. तट्, तुट्, तुट्.

तट् m. n. (r. तट् surgere s. अ) 1) ripa. HIT. 126.9. 2) montis planities. UR. 41.5. 3) clunis. IN. 2.32.

तटिनी f. (a praec. s. इन् in fem.) fluvius.

तट् 10. P. pulsare, ferire, percutere, tundere. MAN. 4.164.:

शिष्यार्थन् ताडयेत् तु तौ; 8. 299.: ताड्याः स्यू र्ज्वा; MAH. 1.2368.5302.: तम् पदा 'ताडयत्; DR. 9. 3.: शिरो मृहीत्वा राजानन् ताडयामास; A. 3.21.: अ-ताडयं श्रेणा 'थ तद् भूतम्; 27.: तानिचा 'स्य शरीरा-णि शिरैः अहम् अताडयम्. (V. तण्ड्, तुड्, तुण्ड्, तुड् et cf. hib. tathaim «I kill, destroy», tathog «a clash, a slap».)

c. वि i. q. simpl. MAH. 1. 8273.: देवान् व्यताडयेतां शरैः.

तडाग n. piscina, lacus. N. 12.8.; 13.2.

तडित् f. (r. तड् s. इत्) fulmen.

तडित्वत् (a praec. s. वत्) fulmine praeditus. UR. 9.18.

तण्ड् 1. A. (scribitur तड्, gr. 110^a.) i. q. तड्.

तण्डुल m. (r. तण्ड् s. उल) frumentī granum, praecipue oryzae. HIT. 14.31.

1. तत् (Them. त, Nom. m. स, सो, सः, f. सा, n. तत्, v. gr. 267.) is, hic, ille; repetitum, hic et ille. SA. 6.20.:

तांसु तान् विगणयन् अर्थान्. — Ad respondendum ad repetitum relativum (यो यः quicumque) etiam demon-

strativum repetitur, e. c. N. 5.12.: यं यं हि दृशे तेषान् तन् तम् मेने नलन् नृपम्; Bh. 3.21.: यद् यद् आ-चरति श्रेष्ठस् तत् तद् एवे 'तरो जनः. — Interdum ad orationis vim augendam in constructione cum aliis pronomiibus ponitur, tam tertiae quam secundae vel primae personae; e. c. सा 'हङ् कमलगर्भाभम् अपश्य-न्ती हृदि प्रियम्। न विन्दामि. Interdum ad perso- nam non separatim expressam, sed verbi terminatione in- dicatam refertur; e. c. N. 12.85.: सा वनानि गिरिंश्चै 'व ... विचामि. De adverbiali hujus pronominis usu v. p. 39. s. v. इदम्. — Interdum तत् in initio composito- rum, quae cum alio antecedente vocabulo conjuncta sunt, redundat; e. c. Lass. 32.12.: भर्तृतद्गतमानसा = भर्तृ- गतमानसा, nam तत् h. l., ut recte observat Lassenius, nil aliud valet, quam भर्तृ; v. तत्पर. (Lith. tas hic, tá haec; goth. THA (Them. articuli masc. et neut.), Nom. masc. sa = स, fem. só = सा; gr. TO, TĀ, ὁ, ἡ, τό; slav. TO, TA, nom. t' hic, ta haec, to hoc; lat. is-te, is-ta, is-tud, tam, tum, tunc. Hib. so hic = स. Sé is, er; si ea, sie, et ti is, is qui ad स्य, त्य pertinere videntur; v. त्यत् et gramm. comp. §§. 343. sq. 353. sq.)

2. तत् (Acc. neut. praec.) 1) ideo. N. 17.43. 2) in recen- tioribus scriptis sicut nostrum so ad particulam condi- tionalem respondet. Lass. 43.8.

तत् v. तन्.

ततस् Adv. (a stirpe त, gr. 267., s. तस्) 1) inde, ab hoc tempore. N. 20.34., sequente पश्चात् postea, H. 4.16. Hinc frequentissime tum, deinde. H. 4.26. N. 1.20. 2) in constructione cum comparativo ablativi तस्मात् substan- tive positi locum tenet. H. 1.37. BR. 1.8.18. 3) cum vi accusat. illuc. BR. 1.20. — Post इतस् q. v. vel accu- sativi vel locativi vim habet, illuc, illic. N. 10.4. DR. 8. 25. 4) repetitum, iterum iterumque. N. 11.19. 5) in apodosi respondet ad यदि. Lass. 45.2.77.14. (Gr. τόθεν, slav. ot-tádu; v. gr. comp. §. 421.)

तत्क्षणात् Adv. (e तत् et ablat. क्षणात्) eodem momento, statim. N. 23.21.